

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Decet Excellentiam &c. Regi Angliæ mandat, ne Siciliae & Aragoniæ
Reges singulari pugnatuos certamine Wasconiae Fines ingredi patiantur,
neve præsentiae suæ copiam faceret, locumve duello designaret: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANN O
1283.

pressè pro se ac ipsis successoribus suis eos ad eadem obligando promittet, & proprio juramento firmabit; in eisdem promissione ac juramento adjiciens; quod hæc omnia cum ad legitimam ætatem pervenerit, non differat, sine difficultate aliqua illi, ejusdem Ecclesiæ Romanæ nomine, renovare, quem ad hoc ipsa Ecclesia duxerit deputandum.

Quod, si filius dicti Regis Franciæ quem ipse ad præmissa elegerit ejus sit forsan ætatis quod ad juramenti præstationem inhabilis habeatur, promittet idem Rex suas super hoc litteras concedendo, se ac suum in Franciæ Regnum hæredem, curatorem & facturum, bona fide, quod idem suus filius, cum ad ætatem, ad hoc aptam pervenerit, præmissa omnia & singula similiter promittet & præstabit, sine contradictione qualibet hujusmodi juramentum tibi vel alii, qui ad id fuerit per eandem Ecclesiam deputatus.

Promittet præterea idem Rex, sub similibus testimonio litterarum, quod tam ipse, quam post ejus obitum, suus in Franciæ Regnum successor, hujusmodi negotium, bona fide, potenter & sollicitè prosequatur absque dilatione, seu intermissione, quas facti qualitas seu emergentium casuum necessitas non inducet; quodque tam ipse, quam dictus ejus in Franciæ Regno hæres, eundem filium suum, ab eo, ut diximus electum, & a te deputatum, ac successores ipsius efficaciter in hujusmodi prosecutione juvabunt, & curabunt, & facient, bona fide, quod illi similiter negotium ipsum efficaci sollicitudine, ac sollicita efficacia pro viribus prosequantur.

Quod si dictus ejusdem Regis Franciæ filius, ad præmissa electus & deputatus, & ipse Rex aut eo non superflite, suus in eodem Regno successor, hujusmodi negotium prosequi neglexerint, nec post monitionem sedis ejusdem infra tempus competens, quod ad hoc sedes eadem, ipsius negotii circumstantiis & qualitate pensatis, duxerit præstendum, debite prosecutionis instantiam reassumant, eo ipso cadant à Regno & comitatu prædictis; & libera & plena eorumdem Regni & Comitatus dispositio sive ordinatio, ad Romanam Ecclesiam, absque contradictione aliqua devolvantur.

Nec idem Rex Franciæ, aut successor ejus in Franciæ Regno, ex præmissis lege conventionibus, sive pactis, ad aliquod aliud teneantur, dummodo tantum de suo expenderit in hujusmodi prosecutione negotii, quantum per Romanam Ecclesiam pro ejusdem prosecutionis subventionem receperint.

Si verò non tantum de suo expenderent, totum id, in quo summa taliter perceptorum expensas per eandem Regem & successorem de suo factas, excedat, ipsi Rex sive successor eidem Ecclesiæ restituere tenebuntur.

Forma verò juramenti fidelitatis & homagii, faciendi à sæpessato ejusdem Franciæ Regis filio, ad præmissa electo & deputato, suisque successoribus pro Regno & Comitatu prædictis, hæc est.

Ego Dei gratia, Rex Aragoniæ & Comes Barchinoniæ, plenum & ligium vassalagium & homagium faciens Ecclesiæ Romanæ, pro Regno Aragoniæ & Comitatu Barchinoniæ in Terraconen. Civitate, ipsius Territorio, districtibus, & pertinentiis, præfate Romanæ ac Terraconen. Ecclesiarum, per omnia jure salvo, ab hac hora in antea fidelis & obediens ero beato Petro, & Domino meo Domino Martino Papæ quarto, suisque successoribus canonice intrantibus, sanctæque Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ; non ero in consilio, aut consensu, vel facto, ut vitam perdant aut mem-

brum, aut capiantur mala captione; consilium, quod mihi credituri sunt per se, aut nuncios suos, sive per litteras ad eorum damnum me sciente nemini pandam, & si scivero fieri vel procurari sive tractari aliquid, quod sit in eorum damnum illud pro posse impediam; & si impedire non possem, illud eis significare curabo; Papatum Romanum & jura Sancti Petri in Regno Aragoniæ & Comitatu prædictis, adjutor eis ero, ad retinendum & defendendum, ad recuperandum, & recuperata manutendum, contra omnem hominem; univèrsa & singula legem, conventiones & pacta contenta in Papalibus litteris superscriptis, plenariè adimplebo, & inviolabiliter observabo nec ullo unquam tempore veniam contra illa; sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia. Datum apud urbem Veterem sexto Calendæ Septembris Pontificatus nostri anno tertio.

Regi Angliæ mandat, ne Sicilia & Aragoniæ Reges singulari pugnatos certamine Wafconia Fines ingredi patiatur, nève præsentia suæ copiam faceret, locumve duello designaret: anno 1283.

MARTINUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Eduardo Regi Angliæ illustri.

Decet Excellentiam Regiam, & salutem tuam nihilominus congruit, quod in te semper vigeat sic ordinatus affectus, ut animum libenter ad promovenda Christi negotia dirigas, tranquillitatem publicam votive promoveas, desideranter horum impedimenta præpedias, & prout ex alto conceditur, incrementa procures.

Ideoque conventiones, multa indecentia plenas, & temeritate non vacuas, reprobas quidem & merito reprobandas, inter charissimum in Christo filium nostrum Carolum illustrem Sicilia Regem & Petrum exigentibus suis excessibus, per sedem Apostolicam vinculo excommunicationis astrictum, quondam Aragonum Regem, non absque nimia animositatis inordinatione habitus circa quod ambo, cuiuslibet eorum comitiva centum militum assistente, ad illud concurrant, altrinfecus insimul configant, Celsitudini Regiæ confidenter exponimus.

Et, ut tibi earum qualitas plenius pateat, sub bulla nostra ipsarum de verbo ad verbum seriem, prout eam, à memorato Sicilia Rege recepimus, destinamus.

Ex quarum circumspeditione manifestè circumspectio regalis advertet, quantum sint conventiones eadem obviæ crucifixi negotiis, & præcipue Terræ sanctæ, quantumque toti Christianitati damnosæ: cum illarum persecutio, non solum memoratum Regem ab eisdem negotiis, & ipsius Christianitatis promovendis utilitatibus abstrahat, sed & alios Principes & magnates, cæterosque fideles, qui circa prosecutionem eandem in se, vel in suis occupantur, avertat; & proinde manifesto exponatur terra præfata discrimini, dum ejus subsidium, multis excogitatum vigiliis multisque sumptibus & laboribus præparatum, damnabiliter impeditur.

Nec minus attendere poterit eisdem tuæ circumspeditionis industria, quam periculosa potest inter christicolos ex prosecutione hujusmodi, excitari commotio: quantaque illis corporum & animarum pericula ingeri; ac quantum nobis Ecclesiæ, tibi eunctisque Catholicis, quibus

ANN O
1283.IV.
Ex Arch.
Ang. Rimer.
Tom. 2. pag.
242.

ANNO
1283.

est eis quomodolibet obviare possibile, poterit à Deo & hominibus negligentia imputari ad quantam notam adscribi, si talia procedere poterimus.

Propter quæ, nec non & alia non facile numeranda discrimina, quæ dictarum conventionum executio Christiani procul dubio prodiga sanguinis, animarum inimica salutis publicæque pacis æmula & quietis verisimiliter comminatur; nos, illis promptis remediis obviare volentes, promissionem factam à memorato Rege Siciliae, super dictis conventionibus observandis prorsus illicitam, ut pote rem prohibitam expressius continentem, cum non solum in Principibus, similibusque personis, sed etiam in privatis duellum non sit ab Ecclesia tolerandum, reprobendam, irritamque duximus, & penitus vacuandam; & juramentum super eis præstitum, non solum temerarium declarantes, sed & carere viribus; ipsumque Regem Siciliae ad illorum decernentes observantiam non teneri; absolvendo cum nihilominus ab eisdem, quatenus processerunt de facto, sibi districtè præcipimus, ut à prosecutione promissorum, & juratorum taliter, prorsus absteat, & omnino desistat: eidem nihilominus sub pena excommunicationis, & comminationis processus cuiuslibet, quem contra quem quomodolibet habere poterit Ecclesia, ne ad executionem tam damnati certaminis, tam nefandi procedat; universis & singulis Christi fidelibus, ne illa sibi prosequenda suadeant, neve consilio, auxilium, vel favorem in illis prosequendis assistant, districtè inhibendo.

Cum itaque impediendi tam detestabilia, tam nociva tibi sit in promptu facultas, pro eo, quod, sicut earundem conventionum docet inspectio, loci determinatio, ad huiusmodi conflictus exercitium deputandi, de arbitrio tuo dependet; & secundum earum conventionum tenorem, idem conflictus, novo eorundem Siciliae & olim Aragonum Regum non interveniente consensu, absque tua presentia non procedit; expedit ut ad id te promptum exhibeas solers & operosus occurras, ne si, quod absit, perturbare tam perverfa negligeres ea fovere non immerito censereris, sicque poenæ & comminationis adjectæ in præmissa nostra prohibitionis periculum, ut decet tam Catholicum Principem, non vitares.

Quo circa serenitatem Regiam monentes, rogantes, & hortantes, ac obsecrantes in Domino Jesu Christo, & per asperionem sui pretiosi sanguinis obtestantes, & nihilominus in remissionem tibi peccatorum injungentes, mandamus quatenus conflictum huiusmodi tam detestabilem, tam horrendum, ejusque præparatoria, omni studio, quo potes impediās.

Dictorum Siciliae & quondam Aragonum Regum adventum ad Civitatem Burdegalensem, ejusque territorium, quin etiam ad quamcumque partem Vasconia, omni quo poteris remedio præpeditio impediās, apertius interdicas.

Tuam nihilominus in his presentiam denegando, & tuis insuper in partibus illis, vicariis & Officialibus acriter injungendo, ne prædictorum Regum guardiam recipere, vel ad dictum locum deputare certamen, aut aliquid aliud in his ministerium exhibere præsumas: super quibus eis omnem penitus adimas potestatem.

Nos enim ad tam perniciofa, tam noxia omnimodis evitanda, ne dictos Siciliae, ac dudum Aragonum Reges Civitatem eandem, seu quamvis, ut prædicatur, Vasconia partem, ad hæc ingredi patiaris, neve in his presentia copiam facias, aut promittas, seu lo-

cum sæpessato certamini deputes, aut dictos tuos in eisdem partibus Vicarios sive Officiales in his aliquod ministerium exhibere permittas, districtè subjicimus prohibitionis edicto; ac illa omnia & singula quantumcunque in aliis regio intendimus honori deferre, tibi & eis, sub pena excommunicationis expressius inhibemus; sub eadem pena mandantes, ut si ad aliquid horum est processum, illud studeas cum celeritate, qua poteris revocare.

Et nihilominus dilectum filium nostrum, tituli Sanctæ Ceciliae Presbyterum Cardinalem virum utique grandi scientia præditum, prudentia & morum honestate decorum, quem, suæ probitatis obtentu grandi affectione prosequimur, cujusque consilii te in his acquiescere rogamus & petimus ad id inter cætera destinamus, ut tam te, quam prædictos vicarios, & Officiales tuos, per se, si facultas adfuerit, vel per suos nuncios, vel litteras efficaciter moneat, & inducat ad parendum præmissis Apostolicis monitionibus, inhibitionibus & mandatis.

Alioquin per excommunicationis in personas, & interdicti sententias, si opus fuerit, in Regnum tuum & alias tuas, ac eorundem Vicariorum & Officialium terras, Apostolica, prout expedire viderit auctoritate compellat.

Non obstantibus aliquibus privilegiis, vel Indulgentiis, tibi vel eisdem Vicariis, sive Officialibus, sub quacumque verborum forma seu expressione concessis, quod tu, vel iidem Vicarii & Officiales excommunicari, vel interdicti non possitis, aut eadem Regnum & terra nequeant Ecclesiastico Interdicto supponi, per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, seu de verbo ad verbum de privilegiis & indulgentiis huiusmodi, sive obtinentium eadem nominibus mentionem: & quolibet alia ejusdem Sedis Indulgentia cujuscumque formæ vel tenoris existat, per quam, præsentibus non expressam, aut totaliter non insertam, effectus earum quomodolibet impediri valeat, vel differri.

Datum apud Urbem veterem nonis Calendas Aprilis, Pontificatus nostri Anno tertio.

Bulla super pecunia in subsidium Terræ sanctæ collecta, & in sacris locis deposita, per Regem Angliæ occupatâ, objurgatoria: anno 1283.

ANNO
1283.

MARTINUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Regi Angliæ illustri salutem & Apostolicam Benedictionem.

DUM Regalis prudentiæ magnitudo, quæ non sine laudum præconio, rerum exitus metiens, in suis actibus non inconsultè procedere consuevit, nostræ dudum considerationis intuitu lustrabatur; dum summæ devotionis zelus, quo erga Romanam Ecclesiam matrem tuam Regia semper celsitudo respendit mentis proprie subiciebat aspectui, digne utique sperabamus nostri pectoris archivo recondita firma credulitas permanebat, ut sic prudenter tua limitares opera, sic inorum processum studia discretè dirigeres, sic sapienter incederes in omnibus viis tuis, ut nullius exinde turbationis materiam eidem Ecclesiæ contingeret exoriri, ut reprehensionis cuiuslibet vitæ aculeis apud Regis æterni filium, per quem regnans meritum cumulo redderis acceptior, penes nos

V.
Ex Arch.
Angl. Rimer.
Tom. 2. pag.
250.